

ПРОТОКОЛ

№ 116

гр. Сливен, 23.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Живка К. Желязкова - Спирова

при участието на секретаря Албена Г. Василева
Сложи за разглеждане докладваното от Живка К. Желязкова - Спирова
Гражданско дело № 20232230104042 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Ищцата Г. Щ. М., редовно призована се явява лично и с адв. Д. М. Т. от АК - Пловдив, надлежно упълномощена от 01.08.2023 г.

Ответникът М. А. М., редовно призован се явява лично и с адв. А., надлежно упълномощена от 22.01.2024 г.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото, поради което и на осн. чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото и пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора.

АДВ. Т.: В процес на преговори сме, но засега поддържахме иска.

АДВ. А.: Поддържахме отговора. Действително сме в процес на споразумение.

Съдът на основание чл. 146, ал. 1 от ГПК ИЗВЪРШВА доклад на делото.

Предявен е иск за прекратяване на брак, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения, с правно основание чл. 49 от СК, по вина на ответника.

Ищцата твърди, че с ответника са сключили брак на 14.07.1990 г. в гр. Сливен, от който имат две навършили пълнолетие деца, родени през 1992 г. и 1998 г.

Излага, че от сключването на брака са живеели заедно до 1999 г. в с. Ж. В., общ. Сливен, като след това са се преместили на апартамент, който са построили съвместно в ЖСК „С.“, ул. „Г.“ № ., на гр. С. до септември 2014 г., когато ответника напуснал семейното жилище, за да заживее с друга жена.

Сочи, че е стигнала до решението за развод от много изневери на мъжа ѝ, като през времето което са били разделени същия е заживял с много жени, но от последната имал и малолетно дете, родено през 2020 г.

Твърди, че през време на брака са придобили над 500 броя недвижими имоти, находящи се в землището на с. Желю Войвода, както и също така апартамент в гр. София.

Излага твърдения, че съпруга ѝ е придобивал имуществата от регистрираните от него фирми, които са били придобити от доходите на семейното имущество, и същия ги придобивал така, за да няма възможност после да ги разделя с нея.

Сочи, че същата много години работила без възнаграждение и организираща цялата администрация във връзка с едноличния собственик бащата на ответника, като изтъква, че го приемала като работа за семейството. Но след като са били разделени узнала, че тя не е печелила нищо от положения труд и всички доходи са били в полза на ответника. Срещала и проблеми, относно информацията от входа в програмата за реализиране на справки.

Посочва, че повечето имоти придобити на основание СИО са били дадени под наем или аренды, за които същата не получава никакви доходи. Единствения доход, който получава е издръжката от съпруга ѝ в размер на 1000 лв. от средата на 2019 г., като обезщетение за това, че същата е лишена от правото да ползва тези имоти. Многократно е разговаряла с него, че това е много малка сума и че тя има право да ползва тези имоти, но ответника отказвал да даде равностойна част от приходите от недвижимите им имоти. По този начин, твърди, че същата била зависима от него, като не ѝ била предоставя възможността да ползва и тя недвижимите имоти и това я лишавало напълно от достъп до тях.

Изтъква, че бракът им бил отдавна изчерпан от съдържание, тъй като са се разделени повече от девет години и не живеят заедно като съпрузи и се отчуждили взаимно. Многократно е молила ответника да прекратят брака им със споразумение, но той не се е съгласявал, тъй като твърди, че той не желае

това, заради имуществото което притежава семейството.

Предвид изложените обстоятелства моли съда, да постанови Решение, с което да прекрати брака помежду им с развод, поради дълбоко и непоправимо разстройство, по изключителната вина на ответника.

Моли семейното жилище, находящо се в гр. С. ул. „Г.“ № ., да бъде предоставено на нея безвъзмездно за ползване, до разделяне на имуществото им с предстоящо делбено производство.

Моли, за постановяване на изплащане на издръжка от ответника на нея в размер на 5000 (пет хиляди лева) месечно, платима до 10-то число на текущия месец. Претендира издръжка на чл.145 от СК и предвид това, че е лишена от възможността да ползва придобитото по време на брака им множество недвижими имоти и предвид това, че с общите им семейни пари ответникът е придобивал имущество, на личните си фирми. Претендира издръжката до разделянето на имуществото им с делбено производство или до влизане на съдебно решение за компенсация за това, че е лишена от възможността да ползва придобитите по време на брака им имущество.

Проявява желание след развода да носи брачната си фамилия М..

Моли да се допуснат до разпит двама свидетели, при режим на довеждане, които ще докажат брачните провинения на ответника, както и необходимостта от плащане на издръжка.

Моли ответника да се задължи да предостави Удостоверението за раждане на роденото му дете от съжителството му с друга жена.

Моли, да бъде извършена справка в ТД на НАП - Сливен, за подадени декларации за доходите на ответника, както и от справки от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел към Агенция по вписванията за фирми, регистрирани на името на ответника.

Заявява, че има готовност за сключване на споразумение, относно въпросите за развода.

Представя доказателства като писмени доказателства подробно описани в пункт „Представям“.

При условията на чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, който счита подадените искове за частично основателни, доколкото се отнасят до въпроса за постановяване на развод и прекратяване на брака, но оспорва изцяло исковете подадени, относно издръжката.

Не оспорва твърденията, че е налице сключен граждански брак и за родените в него две деца, които са навършили пълнолетие. Не оспорва, че от м. септември 2014 г. са били във фактическа раздяла и не подържат помежду си никакви съпругески отношения.

Оспорва обстоятелствата, относно довеждане на разстройство на

брачната им връзка, като счита, че за това има вина ищцата, поради това че не проявявала желание да работи и да помага за издръжката на семейството, като сочи, че от сключването на брака им до фактическата им раздяла, единствено ответникът е бил допринасял за семейството.

Сочи, че ищцата изобщо не е работила до 2014 г., а едва след тяхната раздяла, както и същата се е включвала активно в семейния им бизнес, защото такъв семеен бизнес не е имало, тъй като бизнеса е собственост на бащата на ответника.

Посочва, че въпреки това, че ищцата не е работила, същата се е ползвала със средства осигурени от ответника, за неща за които ответникът не е бил запознат, и когато същия е питал ищцата, тя не е можела да му даде отговор, тъй като парите са били взети на заем от техни познати и приятели, които той се е задължавал да върне. Същата е била причина да се закрие и един магазин от бизнеса на баща му.

Счита, че бракът им е изчерпан от съдържание и е налице дълбоко и непоправимо разстройство, тъй като ищцата излага факти, които не отговарят на истината, както например, че причината за развода им е връзката на ответника с други чужди жени.

Освен това, твърди че имотите придобити от ответника не са при режим на СИО, а това са били придобити от името на фирмата на баща му, като същия е искал и давал права на сина си, за да ги придобива. Още така, сочи, че семейното жилище, не е било такова, т.е не е било придобито като СИО, а всъщност е било негова собственост придобито въз основа на членството на ЖСК и със средства отново от неговите родители.

Относно издръжката, изтъква обстоятелствата, че първо същия няма само той вина за разстройството на брачните отношения, и не следва само той да отговаря, а истината е факта, че същата получавала издръжка в размер на 1000 лв., а напротив тя получавала тези пари като възнаграждение от отдадено под наем имущество. Също така, посочва, че ищцата получила сумите от одобрените субсидии за дружеството, но същите никога не са били върнати на ответника.

Относно предявените иски не оспорва дълбокото и непоправимо разстройство на брака им свързана с фактическата раздяла, но счита, че следва да се има предвид, че и двете страни са имали принос за това. Не

възразява, относно искането на ответницата да си запази брачната фамилия след развода. Не възразява семейното жилище, което е негова лична собственост, да бъде предоставено за ползване на ищцата за срок от една година, като и и бъде определен наем. Последно, възразява относно основателността и размера на претендираната от ищцата издръжка, като счита, че искането не е основателно и следва да бъде отхвърлено. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Не оспорва представените доказателства, но възразява, относно искането от страна на ищцата за представяне на документи касателно доходите на ответника, както и Удостоверението за раждане на трето дете от друга жена. Моли да се допуснат двама свидетели при условията на довеждане.

Представя писмени документи като доказателства описани в пункт „Доказателства“.

Моли за издаване на съдебно Удостоверение по силата на което да се снабди с Удостоверение от НАП, относно доходите на ищцата и получаваните от нея трудови възнаграждения.

Съдът като взе предвид, че предявените искове са редовни и допустими по смисъла на чл. 127, ал. 1, чл. 128 и чл. 124, ал. 1 от ГПК, следва да бъде указано на двете страни в процеса, че следва да ангажират доказателства за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения.

Съгласно разпоредбата на чл. 129 от ГПК, съдът извърши проверка на допустимостта на предявения иск и изпрати преписи от ИМ на ответната страна. Същите са получени.

Представените писмени доказателства, съдът намира за относими, необходими и допустими, поради което следва да ги приеме в настоящото заседание, като съдът ще ги цени с окончателния съдебен акт

Като взе предвид изложеното, съдът на осн. чл.140, ал.1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

Правно основание: Предявени са обективно и кумулативно съединен иск с правно основание чл. 49, ал. 1 от СК. Производството се движи по глава XXVI „Производства по брачни дела” от ГПК.

ПРИКАНВА страните към споразумение или медиация към развод по чл.49, ал.4 от СК по реда на чл.321, ал.5 от ГПК да бъде допуснато евентуално изменение на производството от исково към развод по взаимно съгласие.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представените и описани с исковата молба и отговора доказателства.

ПРИЕМА за доказани наличието на валидно сключен граждански брак между страните, както и родени от брака две навършили пълнолетие деца.

В случай, че страните не постигнат споразумение **ДОПУСКА** до разпит при режим на довеждане по двама свидетели по почин на страните в следващото открито съдебно заседание.

УКАЗВА на страните да ангажират доказателства във връзка с твърдяните в исковата молба и отговора обстоятелства и изложените възражения в отговора на исковата молба, оспорване на обстоятелствата, изложени в тях.

ЗАДЪЛЖАВА страните да представят служебни бележки доказващи доходите им за една година назад.

Относно искането на ответника за издаване на съдебно удостоверение по силата на което да се снабди с друго такова, от което да е видно намира ли се ищцата в трудови или служебни правоотношения с НАП и от кога.

Удостоверението да се издаде след представяне на квитанция от 5.00 лв.

Относно искането на ищцата за прилагане на Удостоверение за раждане на дете от друга жена

АДВ. Т.: Относно искането за представяне на удостоверение за раждане на извънбрачно дете, то се касае за лични данни ако ответника признае, че има такова дете, то отпада искането ми за издаване на удостоверение.

ОТВЕТНИКЪТ: Да признавам, че имам трето дете от друга жена от 2020 г.

Съдът приема за безспорно наличие на съществуване на граждански брак, за който е издаден Акт за граждански брак № 481/14.07.1990 г. издаден от Общински Народен съвет Сливен на НРБ, както и родени от брака две деца, навършили вече пълнолетие Анелия и Деляна М.ови М.и, първата родена 1998 г. а втората 1992 г., както и родено извън брака друго дете

родено през 2020 г. от женски пол.

ТЕЖЕСТ НА ДОКАЗВАНЕ: Ищцовата страна следва да докаже, че са налице доказателства, относно вината на ответника и какво съставляват неизпълнение на брачните му задължения, които са довели до дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения, както и че придобитото по време на брака имущество има характер на СИО така както се твърди в исковата молба.

Ответната страна следва да докаже, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения има и ищцата, което е довело до разпадането на брачните отношения между страните, както и че ищцата няма принос в придобиване на описаните в справката за недвижими имоти лимититивно изброени в нея, поради неучастие с физически труд или друг принос в придобитото по време на брака в СИО.

АДВ. Т.: Доверителката дълги години е работила във фирмата. Твърди, се че не е полагала труд. Нося доказателства, които няма да представям днес, в случай че не постигнем Налагало се е да работят с фирмата, която е била на баща му, тъй като ответника е полицаи, тъй като е бил държавен служител. Не случайно фирмата се казва Дилиана, не само че е полагала труд, но основно тя е организираща и обработвала цялата документация свързана с фирмата. Ако сключим споразумение няма да представям папката. В документите ищцата саморъчно е попълвала и подписвала документи въз основа на пълномощно. Ищцата страда от заболяване което е необратимо в следствие на травми падане от комбайн и по-късно от скутер. Получила е телково решение 50 % нетрудоспособност. Тя е получавала пенсия от 2009 г. до 2016 г., която пенсия е отивала за семейния им бизнес за нея не са оставали никакви средства. Тя е работила в едноличната фирма на бащата на ответника до 2016 г. след като са били вече разделени, а ответника е прекратил дейността си през 2000 г., но не са регистрирали фирма, защото бизнеса им е бил достатъчно голям и разработен. В исковата молба умишлено не сме споменали за болестта на доверителката, освен това е отглеждала две деца и се е грижила за домакинството. Относно твърдяното за семейното жилище, то е придобито по време на брака.

Съдът приема за безспорно доказано, че фактическата раздяла датира от септември месец 2014 г.

На осн. чл. 146, ал. 3 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДОСТАВЯ възможност на пълномощниците на страните да изразят становище по изложеният доклад

АДВ. Т.: Нямам възражения по доклада на съда.

АДВ. А.: Нямам възражения по доклада на съда.

Съдът на осн. чл. 146, ал. 4 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА доклада за окончателен.

АДВ. Т.: Моля да спрете настоящото производство, като постигнем споразумение ще стартираме производството отново евентуално преди 24.03.24 г. Мобилният ми телефон е Може да ми изпратите съобщение за призоваване за следващото с.з. чрез система за сигурно електронно връчване daniela.madjar@gmail.com.

АДВ. А.: Моля да спрете производството, в момента в който страните постигнат споразумение ще подадем молба за възобновяване.

ИЩЦАТА: Желая да се спре делото по общо съгласие на страните.

ОТВЕТНИКЪТ: Желая делото да се спре по общо съгласие.

Тъй като страните са в процес на споразумение и са направили изрично волеизявление за спиране на настоящото производство по общо съгласие на същите, то съдът намира, че са следва да се приложи хипотезата на чл. 229, ал. 1, т. 1 от ГПК, а именно съдът следва да спре производството по настоящото дело по общо съгласие на страните за срок от шест месеца, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА гр.д. № 4042/2023 г. по описа на СлРС по общо съгласие на страните за срок от шест месеца.

Определението за спиране подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок пред СлОС, считано от днес.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че при изтичане на шест месечния срок,

ако не постъпят молби за възобновяване делото ще бъде прекратено.

Делото да се докладва при постъпване на молба за възобновяване на производството или след изтичане на 6 месечния срок за евентуално прекратяване на същото.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието по делото се закри в 14.30 ч.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____

Секретар: _____